

“मीठे बच्चे— दुनियाँ जो हीरा जस्तो थियो, पतित बनेपछि कङ्गाल भएको छ, यसलाई फेरि पावन हीरा जस्तो बनाउनु छ, मीठो दैवी वृक्षको कलमी लगाउनु छ।”

प्रश्नः— बाबाको कर्तव्य कुनचाहिँ हो, जसमा बच्चाहरूलाई सहयोगी बन्नु छ?

उत्तरः— सारा विश्वमा एक दैवी राज्य स्थापना गर्नु, अनेक अधर्महरूको विनाश र एक सत्य धर्मको स्थापना गर्नु— यही बाबाको कर्तव्य हो। तिमी बच्चाहरूलाई यस कार्यमा सहयोगी बन्नु छ। श्रेष्ठ पद लिनको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ। यस्तो नसोच— म स्वर्गमा त गइहाल्छु।

गीतः— तुम्हीं हो माता, पिता...

ओम् शान्ति। दुनियाँमा मनुष्यहरू गायन गर्छन् तिमी माता-पिता... तर कसको लागि गायन गर्छन्, यो जानेका छैनन्। यो पनि आश्चर्यको कुरा छ। केवल भन्न मात्र भनिदिन्छन्। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— वास्तवमा यी माता-पिता को हुन्? उहाँ परमधामको निवासी हुनु हुन्छ। परमधाम एउटै मात्र छ, सत्ययुगलाई परमधाम भनिदैन। सत्ययुग त यहीँ हुन्छ नि, परमधाममा रहनेवाला त हामी सबै हौं। तिमीलाई थाहा छ— हामी आत्माहरू परमधाम, निर्वाण देशबाट आउँछौं यस साकार सृष्टिमा। स्वर्ग कहीं माथितिर छैन। आउन त तिमी परमधामबाट आउँछौ। तिमी बच्चाहरूले अब जानेका छौ— हामी आत्माहरू शरीरद्वारा अभिनय गरिरहेका छौं। कति जन्म लिन्छाँ, कसरी अभिनय गर्छौं, यो अब जानेका छौ। उहाँ हुनु हुन्छ दूर देशका रहनेवाला, आया देश पराये। अब पराइ देश किन भनिन्छ? तिमी यहाँ आउँछौ नि। तर पहिले-पहिले तिमी बाबाले स्थापना गर्नु भएको स्वर्गमा आउँछौ फेरि त्यो नर्क रावण राज्य हुन पुग्छ। अनेक धर्म, अनेक सरकार हुन्छ। फेरि बाबा आएर एक राज्य बनाउनु हुन्छ। अहिले त धेरै सरकार छन्। भनिरहन्छन्, सबै मिलेर एक होऔं। अब सबै मिलेर एक हुन कसरी सक्छ? ५ हजार वर्ष पहिले यहाँ एकै सरकार थियो, सर्वशक्तिमान विश्व अधिकारी (वर्ल्ड अलमाइटी अथोरिटी) लक्ष्मी-नारायण थिए। विश्वमा राज्य गर्नेवाला अरू कुनै अधिकारी छँदै थिएनन्। सबै धर्म एक धर्ममा आउन सक्दैनन्। स्वर्गमा एकै सरकार थियो, त्यसैले भन्छन् कि सबै एक होऔं। अब बाबा भन्नुहुन्छ— मैले यी अनेक सरकारबाट एक आदि सनातन दैवी सरकार स्थापना गरिरहेको छु। तिमी पनि यस्तै भन्छौ नि— सर्वशक्तिमान विश्व अधिकारीको निर्देशन अनुसार हामी विश्वमा एकै दैवी सरकारको राज्य स्थापना गरिरहेका छौं। एक दैवी सरकार बाहेक अरू कुनै पनि सरकार हुँदैन। ५ हजार वर्ष पहिले विश्वमा एकै दैवी राज्य थियो, अब बाबा आउनु भएको छ विश्वमा दैवी राज्य फेरि स्थापना गर्न। हामी बच्चाहरू उहाँका सहयोगी हौं। यो रहस्य गीतामा छ। यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। रुद्र निराकारलाई भनिन्छ, कृष्णलाई होइन। रुद्र नाम हो नै निराकारको। धेरै नाम सुनेर मानिसहरूले सम्झन्छन् रुद्र अलग हो अनि सोमनाथ अलग हो। त्यसैले अब एक दैवी सरकारको स्थापना हुनु छ। केवल यसमा केवल खुशी हुनु छैन— स्वर्गमा त गइहाल्ने छौं। हेर, नर्कमा पदको लागि कति मेहनत गर्छन्। एक त पद मिल्छ, दोस्रो फेरि धेरै कमाउँछन्। भक्तहरूको लागि त एक भगवान् हुनु पर्छ, नत्र त भट्किन्छन्। यहाँ त सबैलाई भगवान् भनिदिन्छन्, अनेकौँलाई अवतार मान्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म त एकै पटक आउँछु। गायन पनि छ—

२०७५ कार्तिक १५ बिहीबार १-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन पतित-पावन आउनुहोस्। सारा दुनियाँ पतित छ, त्यसमा पनि बढी भारत पतित छ। भारत नै कङ्गाल, भारत नै हीरा जस्तो थियो। तिमीलाई नयाँ दुनियाँमा राजाई मिल्नु छ। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ— कृष्णलाई भगवान् भन्न सकिदैन। भगवान् त एक निराकार परमपिता परमात्मालाई नै भनिन्छ, जो जन्म-मरणरहित हुनु हुन्छ। मनुष्य त फेरि पनि भनिदिन्छन्— उहाँ पनि भगवान्, हामी पनि भगवान्, यहाँ आएका हौ आनन्द मनाउन। बडो मस्त रहन्छन्। जहाँ देखुँ तिमी नै तिमी, तिम्रै छाप (रङ्गत) छ। म नै तिमी, तिमी नै म— यसो भन्दै डान्स गरिरहन्छन्। हजारौं उनका अनुयायी छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— भक्त, भगवानको प्रार्थना बन्दना गरिरहन्छन्। भक्तिमा भावनाले पूजा गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म उनीहरूलाई साक्षात्कार गराइदिन्छु। फेरि पनि उनीहरू म सँग मिल्दैनन्। म त स्वर्गको रचयिता हुँ। यस्तो होइन, उनलाई स्वर्गको वर्सा दिन्छु। भगवान् त हुनु हुन्छ नै एक। बाबा भन्नुहुन्छ— सबै पुनर्जन्म लिँदा लिँदै अबला भएका छन्। अब म परमधामबाट आएको छु। म जुन स्वर्ग स्थापना गर्छु त्यसमा म आउदिन। धेरैले भन्ने गर्छन्— हामी निष्काम सेवा गर्छौं। तर चाहे पनि नचाहे पनि फल त अवश्य मिल्छ। दान गरेपछि फल अवश्य मिल्छ नि। तिमी धनवान् बनेका छौ, किनकि पूर्व जन्ममा दान-पुण्य गरेका थियौ। अब तिमी पुरुषार्थ गर्छौ, जति पुरुषार्थ गर्छौ भविष्यमा त्यति उच्च पद पाउनेछौ। अहिले तिमीलाई राम्रो कर्म सिकाइन्छ भविष्य जन्म-जन्मान्तरको लागि। मनुष्यले अर्को जन्मको लागि गर्छन्। फेरि भनिन्छ पूर्व कर्मको फल हो। सत्ययुग-त्रेतामा यसो भनिदैन। कर्महरूको फल २१ जन्मको लागि अहिले तैयार गराइन्छ। संगमयुगको पुरुषार्थको प्रारब्ध २१ पीढी चल्छ। संन्यासीहरूले यसो भन्न सक्दैनन्— हामी तिम्रो यस्तो प्रारब्ध बनाउँछौं जसले गर्दा तिमी २१ जन्म सुखी रहनेछौ। राम्रो वा नराम्रो फल त भगवानले नै दिनु हुन्छ नि। त्यसैले एकै भूल भएको छ, त्यो हो कल्पको आयु लामो गरिदिएका छन्। धेरै छन् जसले भन्ने गर्छन्— ५ हजार वर्षको कल्प हो। तिम्रो पासमा मुसलमान आएका थिए, उनले भने— कल्पको आयु वास्तवमा ५ हजार वर्ष हो। यहाँको कुरा सुने होलान्। चित्र त सबैको पासमा जान्छ, त्यो पनि सबैले कहाँ मान्छन् र! तिमीलाई थाहा छ— यो रुद्र यज्ञ, ज्ञान यज्ञ हो जसबाट यो विनाश ज्वाला निक्लिएको हो। यसमा सहज राजयोग सिकाइन्छ। कृष्णको आत्माले अब अन्तिम जन्ममा शिवबाट वर्सा लिइरहेको छ, यहाँ बसेका छन्। बाबा अलग अनि यी अलग छन्। ब्राह्मण खुवाउँदा आत्मालाई बोलाउँछन् नि। फेरि त्यो आत्मा ब्राह्मणमा आएर बोल्छ। तीर्थहरूमा पनि खास गएर बोलाउँछन्। अब आत्मालाई कति समय भयो गएको फेरि त्यो आत्मा कसरी आउँछ, के हुने गर्छ? बोल्दछ— म धेरै सुखी छु, फलानो घरमा जन्म लिएको छु। यो के हुने गर्छ? के आत्मा निक्लिएर आएको हो त? बाबा सम्झाउनु हुन्छ— म भावनाको फल दिन्छु अनि तिनीहरू खुशी हुन्छन्। यो पनि ड्रामामा रहस्य छ। बोल्छन् भने पार्ट चल्छ। कसैले बोलेन भने ड्रामामा छैन। बाबाको यादमा रह्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ, अन्य कुनै उपाय छैन। हरेकलाई सतो-रजो-तमोमा आउनु नै छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई नयाँ दुनियाँको मालिक बनाउँछु। त्यसपछि म परमधामबाट पुरानो दुनियाँ, पुरानो तनमा आउँछु। यी पूज्य थिए, पुजारी बने फेरि पूज्य बन्छन्। ततत्त्वम्। तिमीलाई पनि बनाउँछु। पहिलो नम्बर पुरुषार्थी यी हुन्। त्यसैले त मातेश्वरी, पिताश्री भन्दछौ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— तिमी तख्तनशीन हुने पुरुषार्थ गर, यी जगत्

२०७५ कार्तिक १५ बिहीबार १-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
अम्बा सबैको कामना पूर्ण गर्छिन्। माता भएपछि पिता पनि होलान् अनि बच्चाहरू पनि होलान्।
तिमीले सबैलाई बाटो देखाउँछौ, सबै कामना पूरा हुन्छ सत्ययुगमा। बाबा भन्नुहुन्छ— घरमा रहेर पनि
यदि पूरा योग लगायौ भने यहाँ रहनेहरू भन्दा पनि उच्च पद प्राप्त गर्न सक्छौ।

बाँधेलीहरू त धेरै छन्। रातमा पनि गृह मन्त्रीलाई सम्झाइरहेको थिएँ नि। यसको लागि कुनै उपाय
निकाल्नु पर्छ जसले गर्दा यी अबलाहरूमाथि अत्याचार नहोस्। तर जब दुई-चार पटक सुने भने केवल
ख्याल आउँछ। त कदिरमा छ भने मान्नेछन्। पेचिलो ज्ञान छ नि। सिक्ख धर्मावलम्बीहरूलाई पनि थाहा
भयो भने सम्झन्छन्— मनुष्यबाट देवता बनाउनुभयो... कसले? एकोअंकार सतनाम, यो उहाँको महिमा
हो नि। अकालमूर्ति। ब्रह्म तत्त्व उहाँको तख्त हो। भन्छन् नि सिंहासन छोडेर आउनुहोस्। बाबा बसेर
सम्झाउनु हुन्छ, सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछु। यस्तो होइन— सबैको दिललाई जान्दछु।
सद्गतिमा लिएर जानुहोस् भनेर भगवानलाई याद गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म विश्व सर्वशक्तिमान् दैवी
राज्य स्थापना गरिरहेको छु। यो जुन विभाजन भएको छ, यो सबै हुने छैनन्। हाम्रो देवी-देवता धर्मका जो
छन् उनको नै कलमी लाग्नु छ। वृक्ष त धेरै ठूलो छ। त्यसमा सबै भन्दा प्यारा छन् देवी-देवताहरू। उनको
कलमी लाग्नु छ। अन्य धर्मावलम्बीहरू जो आउँछन्, तिनीहरूको कहाँ कलमी लाग्छ र!

आज सतगुरुबार हो। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! श्रीमतमा चलेर पवित्र बन्यौ भने साथमा लिएर
जान्छु। फेरि चाहे मखमलकी रानी बन, चाहे रेशमकी रानी बन। वर्सा लिनु छ भने मेरो मतमा चल।
यादबाट नै तिमी अपवित्रबाट पवित्र बन्छौ। अच्छा—

मीठो-मीठो बापदादा एवं मीठी मम्माका सिकीलधे बच्चाहरूप्रति याद-प्यार एवं सलाम-मालेकम्।
रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग,
नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) संगमयुगको पुरुषार्थको प्रारब्ध २१ जन्म चल्यो छ— यस कुरालाई स्मृतिमा राखेर श्रेष्ठ कर्म
गर्नु छ। ज्ञान दानबाट आफ्नो प्रारब्ध बनाउनु छ।
- २) मीठो दैवी वृक्षको कलमी लागिरहेको छ, त्यसैले अति मीठो बन्नु छ।

वरदानः— कर्मभोगलाई कर्मयोगमा परिवर्तन गरेर सेवाको निमित्त बन्ने भाग्यवान् भव

तनको हिसाब-किताब कहिल्यै पनि प्राप्ति वा पुरुषार्थको मार्गमा विघ्न अनुभव नहोस्।
तनले कहिल्यै पनि सेवाबाट बञ्चित नगराओस्। भाग्यवान् आत्मा कर्मभोगको समयमा
पनि कुनै न कुनै प्रकारले सेवाको निमित्त बन्छन्। कर्मभोग चाहे सानो होस् वा ठूलो,
त्यसको कहानीको बिस्तार नगर, वर्णन गर्नु अर्थात् समय र शक्ति व्यर्थ गुमाउनु हो। योगी
जीवन अर्थात् कर्मभोगलाई कर्मयोगमा परिवर्तन गर्नु— यही नै हो भाग्यवान्को निशानी।

स्लोगनः— दृष्टिमा दया र शुभ भावना भयो भने अभिमान एवं अपमानको दृष्टि समाप्त हुन्छ।

मातेश्वरीजीको मधुर महावाक्य- आत्मा परमात्मामा अन्तर, भेद

आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल, सुन्दर मेला कर दिया जब सतगुरु मिला दलाल... यो शब्द भन्छन् तर यसको यथार्थ अर्थ हो- आत्मा, परमात्माबाट बहुतकाल देखि बिछोडिएको छ। बहुतकालको अर्थ हो धेरै समय देखि आत्मा परमात्माबाट बिछोडिएको छ। त्यसैले यो शब्द साबित गर्छन्- आत्मा र परमात्मा अलग-अलग दुई चीज हुन्, दुवैमा आन्तरिक भेद छ तर दुनियाँका मानिसहरूलाई परिचय नहुनाले उनीहरूले यस शब्दको अर्थ यस्तो नै निकाल्छन्- म आत्मा नै परमात्मा हुँ, आत्मामा मायाको आवरण चढेको हुनाले आफ्नो असली स्वरूपलाई बिर्सेको हो, जब त्यो मायाको आवरण उत्रिन्छ आत्मा नै परमात्मा हुन्छ। उनीहरूले आत्मालाई अलग यस मतलबले भन्छन्, त्यस्तै अरूले फेरि यस मतलबले भन्छन्- म आत्मा सो परमात्मा हुँ, तर आत्माले आफूले आफैलाई भुल्नाको कारण दुःखी बनेको छ। जब आत्मा फेरि आफूले आफ्नो परिचय पाएर शुद्ध बन्छ अनि फेरि आत्मा परमात्मामा मिलेर एकै हुन्छ। उनीहरूले आत्मालाई अलग यस अर्थले भन्छन् तर हामीलाई त थाहा छ- आत्मा परमात्मा दुवै अलग चीज हुन्। न आत्मा, परमात्मा हुन सक्छ, नत आत्मा परमात्मामा मिलेर एक हुन सक्छ, न फेरि परमात्मामा आवरण चढ्न सक्छ।